

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea
Ordonanței de urgență nr.24/2000 privind sistemul de
stabilire a salariilor de bază pentru personalul
contractual din sectorul bugetar**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență nr.24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.228 din 14.12.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ proiectul de ordonanță de urgență, pentru următoarele motive :

1. În forma prezentată, proiectul nu are caracter normativ, deoarece aprobă o majorare a salariilor care ar urma să se facă cu respectarea acelor dispoziții legale în vigoare care prevăd tocmai respectiva majorare.

Într-adevăr, la alin.(4) al art.10 din Ordonanța de urgență nr.24/2000 se prevede că în anul 2000, majorarea salariilor se face în două etape: două treimi începând cu 1 aprilie 2000 și o treime începând cu data de 1 septembrie 2000.

Față de această dispoziție, proiectul propune adăugarea a încă unui alineat, potrivit căruia "salariile de bază ale personalului din unitățile de cultură vor putea fi majorate în mod suplimentar **cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare** (deci cu respectarea prevederilor alin.(4)) și cu încadrarea în bugetul aprobat pentru anul 2000.

Or, pentru acest lucru, nu este nevoie de un nou act normativ.

2. Dacă însă s-a dorit ca majorarea evocată în proiect să se facă suplimentar **față de cea deja prevăzută de Ordonanța de urgență nr.24/2000**, acest lucru trebuia menționat expres și explicit.

În această ultimă ipoteză, fiind vorba de o reglementare derogatorie, proiectul ar fi trebuit să prevadă de la care normă se derogă, în ce constă derogarea, precum și, în concret, cuantumul sau procentul majorării preconizate.

3. Deoarece, în forma actuală, proiectul este inoperant și, deci inutil, este necesară refacerea acestuia cu luarea în considerare a observațiilor și sugestiilor de mai sus.

Precizăm însă că o dată cu refacerea proiectului de ordonanță de urgență potrivit celor arătate mai sus, inițiatorul va trebui să evidențieze, fără echivoc, **caracterul de urgență și starea excepțională generate de un pericol public major** care să justifice adoptarea - la această dată la care mandatul Guvernului a expirat el aflându-se în prorogarea atribuțiilor sale - a unei ordonanțe de urgență, așa cum rezultă din dispozițiile art.114 alin.(4) din Constituție, precum și din cuprinsul Deciziilor nr.65/1995 și nr.15/2000 ale Curții Constituționale. În caz contrar, proiectul nu se poate încadra în situația prevăzută la art.109 alin.(4) din Constituție, adoptarea lui putând fi interpretată ca un abuz de drept.

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1530/18.12.2000